

Синътъ Божи

„Защото Богъ толкозь възлюби свѣта, щото даде Сина своего еди-народнаго, за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ“.¹⁾

Може да се каже, че отъ съврѣменнитѣ книги, ако искате да разберете нѣкой авторъ, трѣбва да прочетете въведението. То е най-интересно. Т. е. споредъ степенъта, въ която ние съврѣменнитѣ хора се намираме, въведението на живота е най-важно. И тъй, встъплението, или въведението, на живота какъ ще го опрѣдѣлите? Кое прѣдставя въведението на сегашното битие, или на сегашния нашъ животъ? Азъ ще ви кажа, нѣма да ви оставя въ тъмнота. Има три нѣща важни въ живота: Нѣма по-необходимо нѣщо отъ яденето. То е прѣдисловието на физическия животъ. Слѣдователно, каквато философия и да имашъ, каквото и да разисквашъ, туй било, онуй било, слѣдъ като се наядешъ, то оставя най-приятно впечатлѣние. Разбирашъ една философия, тъй казалъ Кантъ или нѣкой другъ, но, като си похапнешъ, казвашъ: „Тъй разбирамъ, че животътъ има смисълъ“. Ама въ църква си ходилъ, тамъ еди-кой-си свещеникъ служилъ, еди-кой-си проповѣдникъ си слушалъ. Всичко туй е хубаво но, като дойдешъ да си похапнешъ, казвашъ: „То е най-хубавото!“ Слѣдователно, това е необходимо. Азъ го наричамъ: въведение на подсъзнателния и

¹⁾ Ев. Иоанъ 3: 16.